

7. søndag efter trinitatis.

Alting har en tid, for alt, hvad der sker under himlen, er der et tidspunkt. En tid til at fødes, en tid til at dø. En tid til at plante, en tid til at rydde. En tid til at slå ihjel, en tid til at helbrede. En tid til at rive ned, en tid til at bygge op. En tid til at græde, en tid til at le. En tid til at holde klage, en tid til at danse. En tid til at sprede sten, en tid til at samle sten. En tid til at omfavne, en tid til ikke at omfavne. En tid til at opsøge, en tid til at miste. En tid til at gemme hen, en tid til at kaste bort. En tid til at rive itu, en tid til at sy sammen. En tid til at tie, en tid til at tale. En tid til at elske, en tid til at hade. En tid til krig, en tid til fred. Hvad udbytte af sit slid har den, der foretager sig noget? Jeg så den plage, Gud har givet menneskene at plage sig med: Han har gjort alting godt og rigtigt til rette tid; han har også lagt menneskene verdens gang på sinde, dog uden at de kan finde ud af noget som helst af, hvad Gud gør.

[Prædikerens Bog 3,1-11](#)

Disse ord fra Prædikerens bog er den gammeltestamentlige læsning i dag. Ordene har en umiddelbar poetisk styrke, bærer et enkelt og klart budskab frem.

Det umiddelbare signal er:

Alting har sin tid. Livet er flygtigt. Vi mennesker er skrøbelige skabninger, som får vores tid, vores lod og del i verden, del af det lyse og del af det mørke, del af det tunge og del af det lette, ja vores liv er præget af både medgang og modgang.

Det er det menneskelige vilkår, vores livserfaring hos Prædikerens udtrykt i en poetisk form.

Alt, som lever her på jorden har sin tid. Vi lever i tiden, fødes ind i den og dør her. Vi undgår ikke at må tage afsked med den og de, vi holder af – de, vi deler tid med. Vore fællesskab med hinanden er flygtigt. Der er en tid til at fødes og en tid til at dø, en tid til at rive ned og en tid til at bygge op en tid til at græde og en tid til at le.

Dette vilkår, som toner så stærkt frem af disse ord i Prædikerens bog, hviler dog først og sidst på en grundlæggende glæde over tilværelsen og et håbefuldt syn.

Ja, jeg vil påstå, at disse ord fra Prædikerens bog ligefrem uddyber vores glæde over tilværelsen og glæden ved det liv, vi deler her i urets verden.

For de handler jo ikke om afsked og tab, om dødens uomgængelighed. Nej, de handler om at alting har sin tid. At vi mennesker virkelig lever i tiden. Det er her vores omskiftelig liv leves.

α

Prædikerens har imidlertid noget svært ved at se nogen retfærdighed i livet. Og det er han noget optaget af i Prædikerens Bog. Han ser lettest det uretfærdige i livet.

Prædikerens ved nok med sig selv, at visdom er at foretrække fremfor dårskab. Men han kan på den anden side se, at samme skæbne står foran såvel den vise som dåren.

Han oplever desuden, at hans egen visdom ikke altid hjælper ham, når det gælder. Han ser, at visdommen ikke slår til eller garanterer mennesket nogen sikker gevinst.

Han synes derfor heller ikke, at han kan se Guds retfærdighed.

På den anden side holder Prædikerens fast i, sådan som vi også hører det i dag, at Gud virkelig har gjort alting godt og rigtigt til rette tid.

Eller som Jesus formulerer det i dag i evangeliet: "Ikke en spurv falder til jorden uden at jeres fader er med den. Men på jer selv er alle hovedhår talt. Frygt derfor ikke, i er mere værd end mange spurve".

Der er hos både Prædikerens som hos Jesus en tillid til Guds magt og retfærdighed. Og vel og mærke Guds magt og retfærdighed forstået som Guds almagt og omsorg. Når Jesus siger, at alle vores hovedhår er talte, er det jo billedet af Gud som en forældre, der stryger sin hånd hen over barnets hoved og hår.

Nok lever vi i urets verden og under tidens dom, men hele tiden med Gud, tør vi tro, ved vores side. Han stryger os om hovedet, trøster og opbygger os til at tage del i livet.

☩

Der er så ganske rigtig meget vi mennesker ikke kan forstå, gribe eller selv har hold om. Det har Prædikerens ret i.

Vi hverken kan eller behøver imidlertid at kunne udregne alle situationer og alt, hvad sker.

Overlad det trygt til Vorherre og hav tillid til Gud.

Det ske i Jesu navn.

Amen